

בימיו יאיר שרמן

תרגום אלי ביז'אווי

ציפורים כחולות طير كحل vögel

מאת ווג'די מועווד

ציפור

מילים: יעל בהן / לחן: ענבל פרלמוטר

עם ציפור נפשי אשבב דומם
ואערוך חשבון נפש
זו הציפור שבורת הכנף
נאחזת בכח בשארית שנותרה
כך בדד היא עומדת
ומקור מתכרבלת בנוצות הכאב והפחד

עם ציפור נפשי אשבב דומם
ואקונן על חומת המגן
זו חומה של ניתוק
מן חומה של דמיון בעולם של פחדים
של דמיון
נשענת בכח על רגלה הדלילה מנוצות
של פורקן ותשוקה שהיתה לא היתה

זה סוד ללא מילים, ואת אותי תדעי
חושיי מתערפלים
חולפות תשוקות כמו צללים,
ואת אותי תדעי
בתוך הנצח תצעדי

הפקה ועיבוד מוזיקלי לשיר "ציפור": דידי ארז

סאונד
ניראל שרון
נירליל שארון
Nirel Sharon

תאורה
פליס רוס
فيليس روس
Felice Ross

וידאו
נמרוד צין
نمرود صين
Nimrod Zin

ע.מעצב תפאורה
שרי גוליאט
ساري چوليات
Saray Goliat

ע.במאי
נעם ביצור
נועם ביתסור
Noam Bitzur

הדרכת טקסט
ענת זמש-ריגל
عنات زمش-ريچل
Anat Zamsh-Rigel

מודיקה
יחזקאל רז
يחزقيـل راز
Yehezkel Raz

תפאורה
רוני תורן
روني تورن
Roni Toren

תרגום
אלי ביז'אווי
إيلي بيجاوي
Eli Bijaoui

בימוי
יאיר שרמן
يثير شيرمان
Yair Sherman

מאת
ווג'די מועווד
وجدي معوض
Wajdi Mouawad

בהשתתפות:

לאה לאורה ריבלין ليؤورا ريفلين Leora Rivlin

נורה קרן צור כירין تسور Keren Tzur

דוד מולי שולמן مولي شولمان Muli Shulman

אתגר אבי אוריה آفي أوريا Avi Oria

וואחידה ראמא נסראללה راما نصرالله Rama Nasrallah

חסן אל-וואזן/אח בי"ח מוראד חסן مراد حسن Morad Hassan

עדן זוהר מידן زوهار ميدان Zohar Meidan

איתן טל גרושקה طال چروشکا Tal Grushka

רופא/רב/מלצר/שדרן חדשות בני אלדר بيني إلدار Benny Eldar

דוד הצעיר (וידאו) יונתן יניב יונתאן ينيڤ Yonatan Yaniv

- 1. ההרמוניה המושלמת של הגורל
- 2. הלילה הראשון אחרי ההרג
- 3. ארבעים ושישה כרומוזומים
- 4. עור מושלם
- 5. שיחת טלפון
- 6. דלת
- 7. סדר
- 8. בוגנוויליה לא מציאותית

- 9. אנונימיות של שמחה וצער
- 10. היכרות ומפגש מחודש
- 11. דיאגנוזה
- 12. היום הראשון
- 13. עבודה מלוכלכת
- 14. דרך להסתכל עליך
- 15. הגיהינום
- 16. זמן תהום

- 17. הבטחה
- 18. מהירות האמת
- 19. ערבית
- 20. עונש
- 21. אפיקומן

- 22. הנשמה
- 23. מזוודה שאף פעם לא מגיעה
- 24. הפלה
- 25. ציפור אמפיבית
- 26. אבן

ציפורים היופי PRACHT الجمل VOGEL

לקלף את שכבות ההגנה מעבר לגבולות הזהות <
שיחה עם הבמאי יאיר שרמן

מרב יודילוביץ' / עיתונאית וחוקרת תרבות

יש פצעים שאפשר להתקרב אליהם רק ממרחק. יש סיפורים שאפשר לספר רק שנים אחרי שהסתיימו. "ציפורים כולם" הוא אחד מהם. ווג'די מועווד, כתב את המחזה ארבעים שנה אחרי שעזב את לבנון בעיצומה של מלחמת אזרחים ששינתה את מאזן הכוחות במזרח התיכון והותירה פצעים שממשיכים לעצב זהויות ומאבקים לאומיים. מתוך ביוגרפיה של אדם עקור ממקומו, הנאלץ לבנות זהות מתוך שבר, אדם שנושא בתוכו יותר ממקום אחד, חוזר מועווד במחזותיו שוב ושוב לדמויות שנעות בין עולמות, שפות, זיכרונות ונאמנויות. ממרחק הוא כותב זיכרון גנטי, העברה בין דורית של פצע שלא מגליד והופך לעדשה דרכה אנחנו רואים את העולם.

"ציפורים כולם", אולי המחזה הכי אישי שלו, לא מבקש מהצופה לבחור צד, אלא להתמודד עם נרטיבים מתנגשים. המחזה מוליך אל קו השבר – מקום בו זהות, זיכרון ופחד נפגשים. הוא מבקש מאיתנו להתקרב למקומות מהם אנחנו מנסים בכל הכוח להתרחק, להסיט מבט, להימנע.

מהקרבה הזו לליבה ביקש גם הבמאי, יאיר שרמן, להתרחק. למעשה, לקח לו ארבע שנים עד שקיבל עליו את המשימה לביים את המחזה.

"כשאתה כותב בצורה כל כך ישירה, אתה מפעיל את הצנזורים הכי רגישים אצל אנשים. הרגשתי שזה קרוב מדי, טעון מדי. ארבע שנים חזרתי שוב ושוב למחזה לפני שהצלחתי לקלף ממני את כל שכבות המגננה וההתנגדות, להתנקות מהצדקנות האישית שלי ולראות את הדבר עצמו"

למה?

"היה לי מאד קשה לא לשפוט את הדמויות. דברים שהן אומרות, תפישות עולם שמנוגדות באופן קיצוני לכל מה שאני מאמין בו. יש סצנות שקראתי והתכווצתי בכל הגוף, יש סצנות שעוררו בי התקפי זעם. זו היתה תגובה לסיטואציות שהמחזה מתאר ולא כי דברים מסוג זה לא מתקיימים במציאות, אלא כי לא הצלחתי להבין למה אני נותן לזה במה ומה אני רוצה לומר בזה. לקח זמן. יותר זמן מלהבין למה לתת במה לאישה כמו מדיאה שרוצחת את

זו הטרגדיה

ווג'די מועוד ממשיך את המסורת של הטרגדיה היוונית. כמו אוריפידס שדרש מהקהל האתונאי להתמודד עם הבאב של נשות טרויה, בנות המחנה האחר, האויב המיתולוגי. יש בסיפור המשפחתי הזה ממד כמעט מיתי וזו, אגב, הסיבה שהיה לי ברור שהבמה לא יכולה להיות ריאליסטית. כלומר, יש בה שולחן, כסאות, מיטה – סממנים בסיסיים של חיים, אבל מעבר לזה, החלל פתוח כי זה לא באמת סיפור על המשפחה הספציפית הזו, אלא על משהו הרבה יותר גדול, מעבר לגבולות הזמן והמקום".

ההפקה עולה על הבמה הגדולה של בית ליסיין וזו למעשה הפעם הראשונה שמחזה דרמטי מציג עליה

"היה ברור שהסיפור הזה חייב להציג על הבמה הגדולה. במה קטנה היא כלא לדמויות הלכודות האלה והייתי חייב לפתוח חלון. רציתי מרחב וגובה שיאפשרו להתבונן במציאות הקלסטרופובית והמטורפת שאנחנו חיים ממבט הציפור כדי להבין שהעולם אינסופי".

"אנחנו חיים בקונפליקט, מסוכסכים עם עצמנו, והמחזה הזה לוחץ על כל הכפתורים במקום שלא מרגיש שלם".

זה מחזה שמאלץ להתמודד עם נרטיבים מתנגשים לא מתוך רצון לייצר סימטריה או למחוק את ההבדלים בין בני אדם ועמים, בטח לא כדי לפשר או לפייס ביניהם, אלא מתוך הבנה שאם נהפוך את הפצע לזהות היחידה שלנו, נאבד מהאנושיות שלנו. הוא בעצם שואל מה קורה לנו כשהנאב והפחד הופכים לחומה שמונעת מאתנו לראות את הנאב והפחד של מי שחונכנו לראות כאויב.

"ווג'די, המחזאי, ניגש לכתיבה ולדמויות מתוך ניסיון להתקרב אל האויב. הוא יוצא נגד החינוך שקיבל וזה הופך אותו ואת המחזה למישהו ומשהו שיותר קל להתנגד לו מאשר להקשיב למה שיש לו לומר. לא סתם הוא מוחרם בלבנון, אבל אני חושב שמתחת לפוליטיקה של הזהויות וההיסטוריה, זה קודם כל מחזה על אנשים שמנסים למצוא מקום בעולם. וואחידה ואיתן לא נושאים את כל המטען ההיסטורי של המשפחות שלהם, הם לא רוצים להיות סמל ולא מייצגים מחנה, לפחות לא בתחילת המחזה. הם קודם כל, לפני הכל, בני אדם ואז, העולם סוגר עליהם, מדביק עליהם תוויות".

הילדים שלה. זה לא פחות מזעזע, אבל קל יותר כי זה רחוק. יש במחזה עומס של המון דברים שמפעילים אותי ומאיימים על חומות ההגנה שבניתי במשך שנים כדי לשמור על הזהות שלי בתוך המקום המשוגע הזה. נדרשתי להרחיק את עצמי מהסיטואציה כדי שהבעס לא יפריע, כדי שאוכל לעשות כמה צעדים לכיוון דמויות ונרטיבים שקשה לי מאד להסכים איתם או לקבל אותם".

אתה מתאר תגובות מאד רגשיות

"כי זה מאד רגשי. אתה נדרש להבין דמויות ולהכיל עמדות שבמציאות ספק אם אני, כאדם, מוכן בכלל לשמוע או לנהל איתן דיון. דוד, אבא של איתן, איש שמרן וחשוך שנושא על גבו את כל הקומפלקסים והחרדות של בני הדור השני, מתנגד לסיפור האהבה בין הבן שלו לבחורה ערבייה כי צריך להגן על השבט. הוא רואה במערכת היחסים הזו סכנה ממשית – מה לי ולו? אני שומע אותו ומתחלחל. לקח לי זמן להבין שאני לא צריך לאהוב אותו, בטח שלא להסכים איתו, אלא לקבל את הפחדים שלו. זה בעצם מה שהמחזה מבקש".

לחיות עם הקונפליקט

מניפה בלי מניפסט / אלי ביז'אווי

באביב 2017 הוזמנתי לפגישה עם המחזאי, ווג'די מועווד מבלי לדעת מה מטרתה. נכנסתי לחדר, התחלנו לפטפט, הכימיה היתה מיידית, שני אנשים שנולדו במרחק מאתיים קילומטר על אותה רצועות חוף ושבמציאות חיינו המדממת רק התיאטרון הצליח להפגיש. במהלך המפגש, התברר שהיוצר הלבנוני-קנדי, שחתום על מחזות העוסקים בשבר ובכאב של מולדתו ('שרופים'), החליט בהפקה הראשונה שלו כמנהל התיאטרון הלאומי 'לה קוליין' בפריז, לחצות את הקו האדום שלו ולהתמודד לראשונה גם עם הכאב של האויב. אנחנו.

ההחלטה הזאת שהובילה אותו למסע ליקוטים, שבסיומו התרכזו באותו קיץ בפריז, סביב שולחן אחד, להקת שחקנים הטרוגנית להפליא, צוות יוצרים מובחר וארבעה מתרגמים. מגדל בבל של לאומים, שפות ודתות. נוצרים, יהודים ומוסלמים; בני שלושה דורות שונים, שנעים בין שפות, מערבולות, תהומות ורגעי חסד, שותפויות גורל, נקודות מפגש ומבוים סתומים, הן בעולם הפנימי של המחזה והן סביב שולחן החזרות.

המחזה עוד לא היה כתוב במלואו; חלקו השני עתיד היה להתעצב ולהיכתב בעקבות אותו שבוע.

ציפור
המכאוב
DER LEIDESVOGEL

נאמן לתחושת בטן חזקה, ווג'די בחר לוותר על הצרפתית כשפת המחזה, מתוך רצון להיות נאמן לשפות האותנטיות של הדמויות. מעולם לא הייתי שותף לפרויקט תיאטרלי שבו הדינמיקה בין החומר הדרמטי לבין הדרמה שבצורות האנושי הייתה כל כך ייחודית ומסעירה. כל מה שהתקיים במחזה התקיים גם סביב השולחן: לאומים, קונפליקטים, דעות, טראומות, מאבקים על שפה ועל זיכרון, ולצדם אפשרות של תקשורת אמיתית.

איש לא צפה את הצלחת ההצגה, שהפכה מאז לשם דבר בתיאטרון העולמי. הסאגה המשפחתית האינטימית הזו, שמתודלקת על ידי המציאות האלימה של אזורנו, מפרקת לגורמים את מושג הזהות שמפרק אותנו ביום יום ונעה סביב אהבה, זהות, שייכות, תורשה ומורשת, סודות משפחתיים וטראומות היסטוריות שאינן מרפות מן ההווה מצליחה להציג פנים רבות, בשפות שונות ובזוויות ראייה מדויקות עד דקירה, של השנאות, הטראומות והאידיאולוגיות של אנושיותנו המרוטה ושל אזורנו החבול – כל זאת בלי שמץ של דידקטיות או שיפוט.

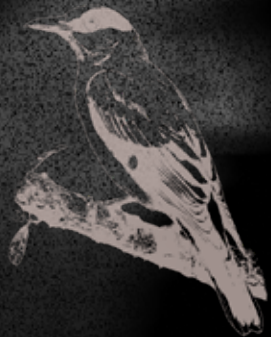
מניפה בלי מניפסט.

כזו שלא מאפשרת לאוטומציות של אף צופה "לנצח" ומחייבת אותו להתבונן, להקשיב, לבעוס ולכאוב, ולטעמי גם להתמודד עם האמונה העיקשת, המבצצת מבין הסדקים, של יוצרה ושותפיו ברוח האדם ובאפשרות לעתיד שאינו עוד מאותו דבר.

עשור לאחר ההפקה הצרפתית ההיא מגיע המחזה לראשונה להפקה ישראלית. הוא מגיע אל מציאות קשה ושסועה אף יותר מזו שלתוכה נכתב, ואולי דווקא משום כך הוא נחוץ בה יותר.

בפברואר האחרון, רגע לפני עוד מלחמה, נסענו יאיר ואני לורשה לפגוש את ווג'די. (אפרופו זהויות אבודות, זה היה ביקורי הראשון בעיר הולדתה של סבתי, השריד היחיד למשפחתה). ווג'די נתן את ברכתו להפקה והיה נרגש מעצם הנכונות והנחישות להביאה לבאן בעת הזאת. על חדר החזרות של יאיר לא ארחיב, רק אציין שבכל גיחה חיכיתי לפעם הבאה. להימצא בין היוצרים ליצירה למבצעה וזה בנוסף לעונג שבלפגוש שוב את לאורה רבלין בתפקיד הנפלא שגילמה בהפקה המקורית, והפעם כאן, בבית.

Oriolus Chinensis
Black-naped Oriole
זהבן שחור-עורף
المَصْفرة سوداء القفا

הזהבן נשמע לפעמים כמו חליל.
ובשהוא נבהל - כמו חתול זועם.
גם אצל ציפורים, קול אחד אף
פעם לא מספר את כל הסיפור.

Parus Major
Great Tit
ירגזי מצוי
قرقف كبير

הירגזי הוא הוכחה שמסורת אינה
המצאה אנושית. ציפורים למדו זו
מזו לפתוח בקבוקי חלב, והידע
הזה עבר מדור לדור, כמו סיפור
טוב, או שיר. בערים רועשות
הירגזים פשוט שינו את השיר
שלהם. הם שרים גבוה יותר, מהר
יותר, כדי להישמע מעל הרעש.

Luscinia Megarhynchos
Common Nightingale
זמיר הירדן
الهزار أو العندليب

הזמיר שר דווקא בלילה. אלה
בדרך כלל הזכרים שעדיין מחפשים
אהבה, שולחים את קולם אל החשיכה
בתקווה שמישהי תשיב להם.

Ammodramus Savannarum
Grasshopper Sparrow
גיבתון חגבים
عصفور الجندب

כשסכנה מתקרבת, הדרור החגבי
לא בורח אל השמיים אלא דווקא
אל הקרקע. הוא מתכווץ, נעלם
בין העשבים ורץ כמו עכבר קטן,
כאילו לפעמים הדרך הטובה ביותר
להיעלם היא להישאר קרוב לאדמה.

פסקול ההצגה משלב בין
פסנתר לבין הקלטות של קולות
ציפורים, שעברו עיבודי
סאונד ומניפולציות שונות.

יחד הם יוצרים את הנוף
המוזיקלי שמלווה את ההצגה,
כשהפסנתר נע איתך, מגיב להך
ולעיתים גם משלים את מה שהך
מתחילות לומר.

בעמודים הבאים תמצאו מגדיר קצר
של הציפורים שקולותיהן נשמעים
לאורך הפסקול.

להאזנה סרקו

White-Tailed Flycatcher

Leucoptilon Concretum

חטפית לבנת-זנב

صائد الذباب ذو الذيل الأبيض

במשך כמעט מאתיים שנה נחשבה החטפית לעוד מין של לוכדי זבובים. רק בדיקות DNA מודרניות חשפו שלמעשה מדובר בענף אבולוציוני ייחודי, ולכן היא זכתה לסוג ביולוגי משל עצמה, כבוד השמור למעט מאוד ציפורים.

Ficedula Parva

Red-Breasted Flycatcher

חטפית גמדית

خاطف الذباب أحمر الصدر

שמה העתיק בכלל מגיע מתאנים ולא מחרקים. ברומא העתיקה כך קראו לציפורי שיר קטנות שהיו מגיעות אל מטעי התאנים בסוף הקיץ, ולפעמים גם אל שולחן האוכל.

Kaua'i 'ō'ō

אואו קאואיי

طائر الكاواي

ההקלטה האחרונה שלו היא אולי אחת ההקלטות העצובות בעולם: זכר שר את חלקו בדואט, משתתק, ומחכה לנקבה שכבר לא נותרה. כשהזכר האחרון מת, זה לא היה רק אובדן של מין אחד זו הייתה הפעם היחידה בהיסטוריה המתועדת שבה משפחה שלמה של עופות נמחקה לחלוטין מעל פני כדור הארץ.

Lullula Arborea

Woodlark

חוגת עצים

قنبرة الغياض

למרות שמה, היא כלל לא מקננת על עצים אלא על הקרקע. את העצים היא שומרת לרגעים שבהם צריך לעצור, להביט רחוק ולשיר. אפילו שמה, Lullula, נולד מתוך השירה שלה. לפעמים צליל יפה מספיק כדי להפוך לשם.

Calamospiza Melanocorypha

Lark Bunting

גיבתון עפרוני לבן-כנף

درسة القبرة

רוב השנה הוא כמעט בלתי נראה, נטמע בנוף. ואז מגיעה עונת החיזור והוא הופך לשחור בוהק, מזנק לשמיים ושר כאילו כל העולם במה.

Emberiza Hortulana

Ortolan Bunting

גיבתון גנים

درسة الشعير

שלושה צלילים גבוהים ואחד נמוך. יש מי שטוענים שדווקא הרצף הזה הדליק אצל בטהובן את הניצוץ שהפך לפתיחת הסימפוניה החמישית. שירה קצרה, צלולה ומסתיימת בירידה קטנה בסולם. עצב עדין שאפשר כמעט לשרוק.

הרהור על המשמעות הקבלית של שבירת הכלים

נטע סובול

ברגע הראשית האור והכלי נכרכו זה בזה, בלתי נפרדים, אין האחד קיים בלא השני. ככל שהתנועה נמשכה, הם הלכו והתבחנו – האור והכלי. האור שופע ללא גבול, הכלי לוכד אותו, מגדיר ומכוון אותו.

בראשית היה האור כה עד והכלי כה דק, שהכלים הראשונים נשברו והאור חזר כביכול להוויתו הראשונית. שברי הכלים נפלו מטה, לוכדים בתוכם רסיסי אור שנלכדו בהם.

רסיסים אלה מחכים לחילוך, לגילויים. מאין תבוא הישועה? איך מחזירים את האור?

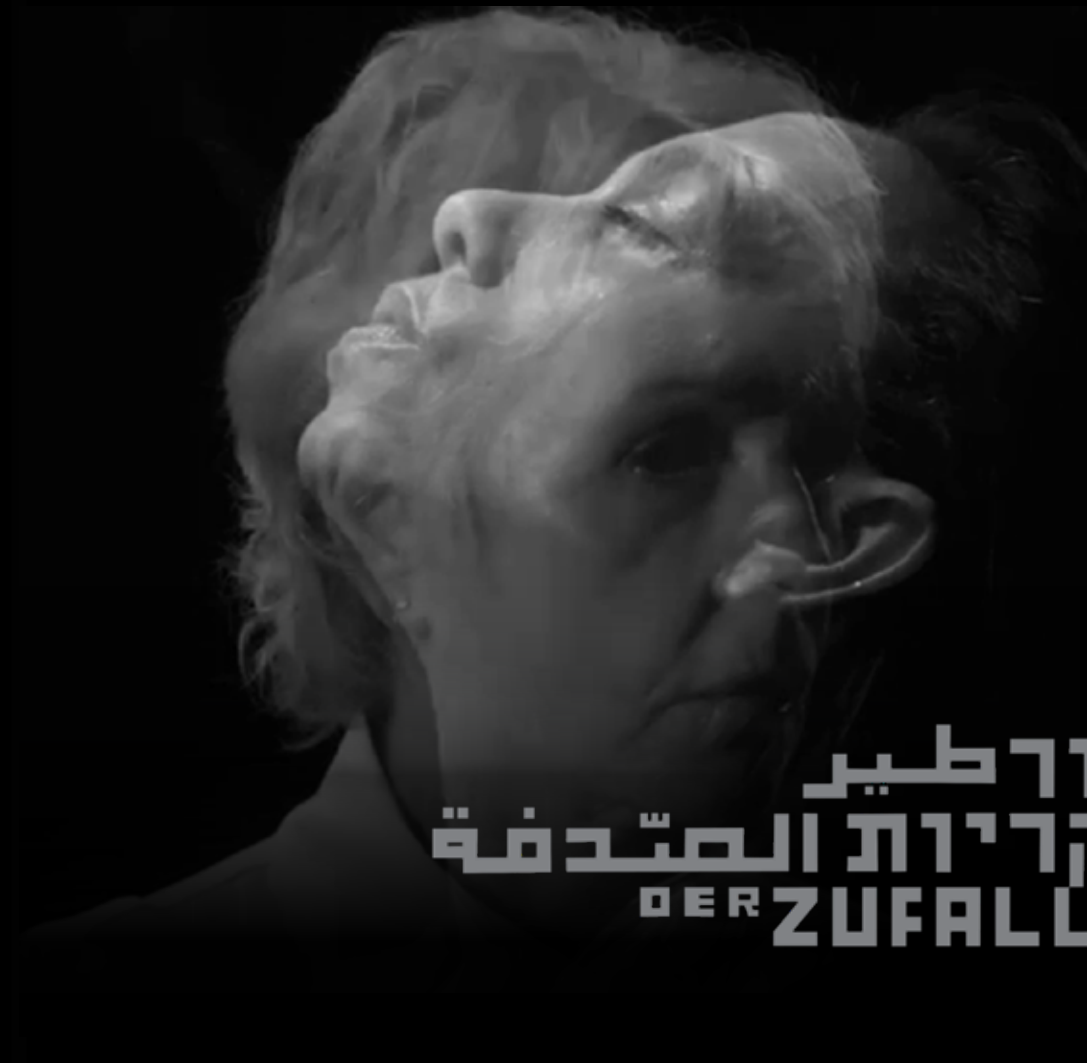
על פי המקובלים כולנו שברי כלים. בכל אחד מאיתנו חבוי אור זעיר, רסיס מאותו אור בראשית. איך נחלץ אותו? איך נביא לגילוי? מהן תנועות החיים שמעלות את האור? מהן תנועות השבירה? מי מחפש את האור? מה מחזק את הכלי? מי מחפש לחברם מחדש? איך ממשיכים מכאן הלאה? איך מזרימים את תנועת החיים?

עפ"י תאורים מסוימים בספרות הקבלה, בראשית היה הניצוץ האפל; אור כה עד ומרוכז שאינו נראה. הוא הבליח אי-שם בשומקום. ניצוץ שבקע אין לדעת את מה, תנועה ראשונה של אור. המפץ הגדול?

תאורים אחרים מדברים על הראשית דווקא בעל הופעתו של נקב, חלל זעיר כראש מחט שהפציע לפתע באינסופיות. חור שחור?

כך או כך, על פי המקובלים ראשית היש נכרכה בפעולה או בתנועה של משהו כנגד משהו. אין לנו באמת את המילים לדבר על הרגע הזה. אפשר אולי לומר: קרתה התבדלות; משהו התייחד או התפרץ, או: משהו ויתר, נגרע, פינה מקום.

תנועת ההבקעה מאופינת כזכרית, תנועת פינוי המקום, יצירת החלל, מאופינת כנקבית. הראשונה היא תנועת האור השופע לעד, אם אין מי שיעצור אותו; התנועה השנייה היא תנועת הכלי שאוסף את האור, כביכול מגדיר (מלשון גדר) אותו במקום, עוצר אותו בזמן.

ציפורים על הבמה

רוני תורן / מעצב תפאורה

המחזה "ציפורים כולם" מציב לצוות היוצרים אתגר מורכב: מעברים מהירים, כמעט קולנועיים בין מקומות, ארצות ואפילו זמנים ותקופות חיים. כדי לארגן את כל האירועים ולאפשר את מהלך ההצגה, נדרשה מידה לא מבוטלת של הפשטה. חיפשנו אותה בדימוי מרכזי שיאחד את הנתונים השונים.

המונח ה"מפץ הגדול" שימש דימוי עיקרי הן מפני שהוא מוזכר מספר פעמים ובהזדמנויות שונות על ידי הדמויות עצמן, הן בגלל מפץ – פיגוע – שמתקיים במהלך העלילה ומניע חלק גדול מן המחזה, אבל בעיקר מפני ש"המפץ" נוגע במהות המחזה עצמו. מתחת לחזות המלודרמטית של העלילה, מתגבשת ההכרה שהדמויות, יהודים ושאינם יהודים, דוברי עברית, ערבית, גרמנית, או כל שפה אחרת הן כולן חלקיקים משלם שנופץ, וחלקיו, כמו חלקי פאזל עצום, או מוזאיקה שבורה, משוטטים בחלל, (ומכאן גם דימוי הציפורים), מחפשים מוצא ודרך, מקווים לחבור מחדש, לחזור אל מה שהקבלה מכנה "הכלי" – השלם כדי למצוא את האור.

לאורך חודשי העבודה לקראת תחילת החזרות ניסינו בסקיצות ובמודלים שונים למצוא דרך לייצג את אותו "מפץ". הבנו שהבמה לא אמורה לייצג מפץ שכבר התרחש, אלא לאפשר לו להתקיים על הבמה, כפעולה מקבילה לדרמה האנושית ולאירועים הנחשפים לאורך המחזה. לשם כך יצרנו עולם בימתי שמורכב מסדרת קירות הבנויים ריבועים זהים, חלקיקים או שברים, יחידות שאפשר לבנות "פיקסלים" – ממש כמו יחידות המידע הגרפיות הבסיסיות בכל תמונה דיגיטלית – ואיתן, ובעזרת סדרות של דימויים מוקרנים עליהן, אנחנו מרכיבים תמונות, מקומות וזיכרונות.

"המפץ הגדול" על הבמה אולי לא יבטיח לציפורים במחזה את הדרך אל האור, אבל עדין, ממש כמו בעולם הקבלה, לא תפוג תקוותן למציאת התיקון.

ביוגרפיה של שאלות

ראמא נסראללה

הוא מת. הוא נעלם, התאדה. לאחר שהוא תיעד את מסעותיו הרבים, מסעו האחרון נשאר כתעלומה. ההיסטוריה לא הצליחה להחזיק את הדיפלומט האגדי שהכיר לאירופאים את יבשת אפריקה והיה בעל השפעה עצומה על תפיסת העולם המערבי. אם כן, הביוגרפיה של אל-וואזן לא מעניינת רק בגלל התפניות שבה, אלא בגלל השאלות שהיא מותירה ללא תשובות.

אי-הוודאות לגבי רגעיו האחרונים מעלה בוואחידה, ובי, ספק לגבי האמת של אל-וואזן והסיפור שמתחבא מאחורי הביוגרפיה. יש משהו בלתי-נתפס באדם שמסוגל לשאת בחובו שתי זהויות כמעט סותרות מבלי שאחת תבטל את השניה, גם אם זה קורה בהדרגה. המסתורין סביב אל-וואזן לא מתחיל במסע האחרון שלו, אלא שנים לפני כן, בחפנית ששינתה את הכל.

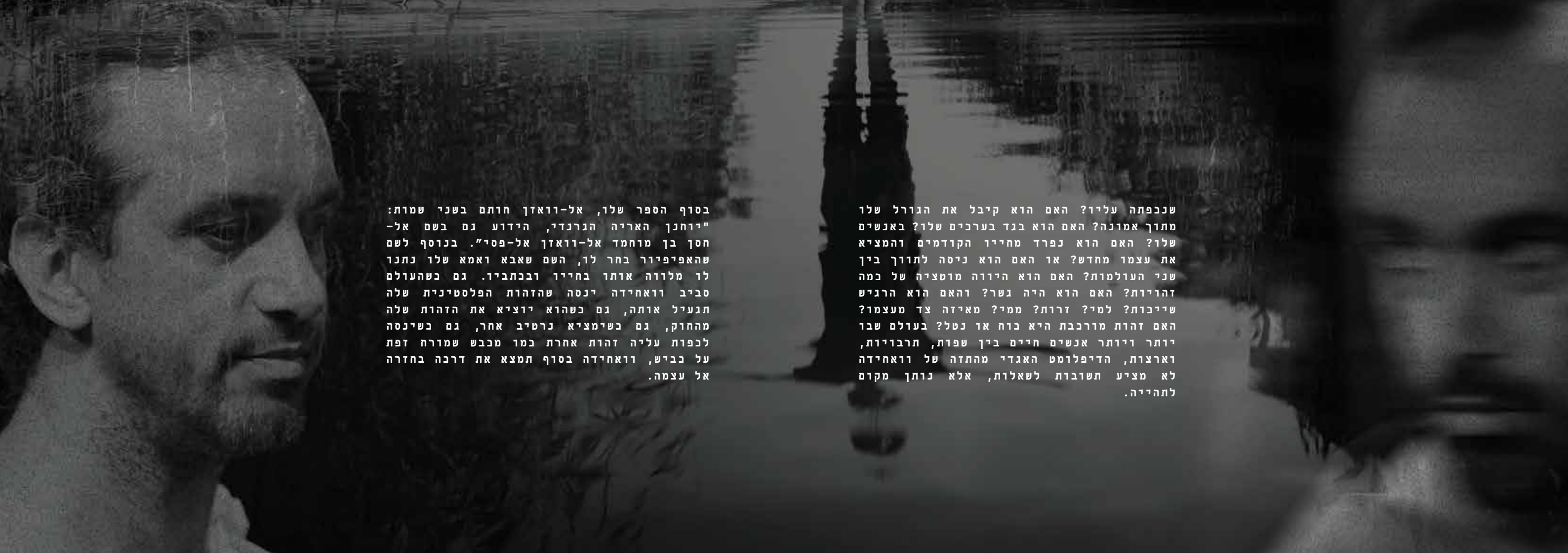
כשהוא הבין שזה יכול להעניק לו את החופש שלו בחזרה, האם הוא התנגד להמרת הדת שלו? האם הוא ניסה להימלט? או האם הוא הסכים להמרה כדי לשרוד? האם הוא הצליח להעמיד פנים במשך שנים? או האם הוא הצליח להשלים עם זהות

מעט מאוד ידוע על חסן בן מוחמד אל-וואזן. הוא נולד בגרנדה למשפחה ממוצא מרוקאי, וגדל בפס לאחר גירוש המוסלמים מספרד. כבר בילדותו הוא רכש ידע בגיאוגרפיה וגילה תשוקה למסע ולתנועה בין תרבויות שונות. כתב היד שלו מהמאה השש עשרה, "תיאור של אפריקה", שעומד במרכז התזה של וואחידה, מתאר את נסיעותיו וחוויותיו ברחבי אפריקה, עבודה שהפכה למקור התייחסות מרכזי וחשפה בפני האירופאים אפריקה שלא הכירו. אך המציאות של אל-וואזן התעוותה אחרי אחד המסעות הארוכים שלו, בעת הפלגה חזרה למרוקו, כאשר פיראטים נוצריים יזרזו את הספינה שלו וחספו אותו. במקום למכור אותו כעבד, הפיראטים מגישים אותו כמתנה לאפיפיור ליאו העשירי. התפנית קרתה כשהאפיפיור התרשם מהבקאות והידע של אל-וואזן והחליט להשיב לו את חירותו בתנאי שימיר את דתו מאיסלאם לנצרות. מכאן, חסן אל-וואזן הפך ללאון אפריקנוס.

לאחר שנים ברומא, אל-וואזן מחליט לחזור למשפחה שלו במרוקו. בדרך חזרה, נעלמות עקבותיו. אף אחד לא יודע איפה, מתי, או איך

ציפור טייר ברמאטי
אמפיבית
AMPHIBISCHER VOGEL

בסוף הספר שלו, אל-וואזן חותם בשני שמות: "יוחנן האריה הגרנדי, הידוע גם בשם אל-חסן בן מוחמד אל-וואזן אל-פסי". בנוסף לשם שהאפיפיור בחר לו, השם שאבא ואמא שלו נתנו לו מלווה אותו בחייו ובכתביו. גם כשהעולם סביב וואחידה ינסה שהזהות הפלסטינית שלה תגעיל אותה, גם כשהוא יוציא את הזהות שלה מהחוק, גם כשימציא נרטיב אחר, גם כשינסה לכפות עליה זהות אחרת כמו מכבש שמורח זפת על כביש, וואחידה בסוף תמצא את דרכה בחזרה אל עצמה.

שנכפתה עליו? האם הוא קיבל את הגורל שלו מתוך אמונה? האם הוא בגד בערכים שלו? באנשים שלו? האם הוא נפרד מחייו הקודמים והמציא את עצמו מחדש? או האם הוא ניסה לתווך בין שני העולמות? האם הוא היווה מוטציה של כמה זהויות? האם הוא היה גשר? והאם הוא הרגיש שייכות? למי? זרות? ממי? מאיזה צד מעצמו? האם זהות מורכבת היא כוח או נטל? בעולם שבו יותר ויותר אנשים חיים בין שפות, תרבויות, וארצות, הדיפלומט האגדי מהתזה של וואחידה לא מציע תשובות לשאלות, אלא נותן מקום לתהייה.

יוצרים.ות

المبدعون.ات

T e a m

מאת
ווג'די מועווד
وجدي معوّض
Wajdi Mouawad

תרגום
אלי ביז'אווי
إيلي بيجاوي
Eli Bijaoui

ביסס את מעמדו כיוצר מקורי וייחודי בסצנת התיאטרון העכשווית. מיצירותיו: **Incendies**, **Ciels, Forêts, Littoral, Tous des oiseaux** ועוד. מחזותיו תורגמו ליותר מעשרים שפות והוצגו ברחבי העולם. בכל עבודותיו, החל במחזותיו המקוריים ובעיבודים שיצר, דרך ההפקות שביים ועד לרומנים שכתב, מביע מועווד את התפיסה כי "האמנות מעידה על הקיום האנושי מבעד לפריזמה של יופי". זכה בהוקרה ובפרסים בינלאומיים רבים על פועלו.

בוגר מגמת בימוי והוראת תיאטרון במכללת סמינר הקיבוצים. בין תרגומיו – בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: קרנפים, סיפור הפרברים, סיפור אהבה, משחק החיים, שיעור ריקוד, לצאת מהארון. בתיאטרון הקאמרי: טרטיף, מלאכים באמריקה, אדיפוס, נרות יום הולדת, אותלו, רומיאו ויוליה, בית ספר לנשים, שיגעון המוזיקה, חשמלית ושמה תשוקה, שורת המקהלה, קברט. הבימה: פריסילה מלכת המדבר, מעגל הגיר הקווקזי, מאמה מיה, החולה המדומה, 1984, הקמצן. בתיאטרון באר שבע: הורים איומים, פיאף, שחק אותה סם, טירונות בלוז. בתיאטרון החאן: היה שלום מר הפמן, דרייפוס. במדיטק: שנה עם צפרדי וקרפד. בתיאטרון אלעד: כל הדברים הטובים, קו החוף. בתיאטרון המסחרי: בילי אליוט, היפה והחיה, אוליבר, ! AVENUE Q. בתיאטרון הספריה: מלחמת טרויה לא תפרוץ, בדלתיים סגורות, תשוקה. התיאטרון הלאומי LA COLLINE פריז: ציפורים כולם. בתיאטרון העברי: צלילי המוזיקה. כתיבה: אריה הספריה, לא דובים ולא יער (המדיטק). בימוי: בתיאטרון באר שבע: פיאף. בתיאטרון הקאמרי: תעלת בלאומילך (עם גורי אלפי), בתיאטרון הספריה: תשוקה (סונדהיים), בדלתיים סגורות, היפה והחיה. בקולנוע: תסריט לבננות סרטו של איתן פוקס. זוכה פרס קרן רבינוביץ' לתרגום ע"ש עדה בן נחום 2014 על תרגומו לטרטיף. זוכה פרס התיאטרון הישראלי 2015, 2016, 2017 על תרגומיו לרומיאו ויוליה, הורים איומים, 1984, זוכה פרס רוזנבלום אומנויות הבמה 2020 על תרומתו לתרגום מחזאות בינלאומית וחשיפתה לקהל הישראלי. זוכה פרס היצירה למתרגמים מטעם משרד התרבות 2022. זוכה עיטור אביר מסדר הדקלים מטעם ממשלת צרפת לשנת 2025.

בימוי

יאיר שרמן

יַאִיר שִׁירְמָן
Yair Sherman

אחד הקולות הרעננים והמבטיחים בתיאטרון הישראלי העכשווי, ובמאי הבית של תיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר. גדל בירושלים ובשנת 2003 עבר לניו יורק שם התקבל לאקדמיה האמריקאית למוזיקה ודרמה. לאחר שסיים את הלימודים חזר לתל אביב בה הוא גר היום. ההצגה **קרנפים**, בבימויו, הייתה מועמדת לשבעה פרסי תיאטרון לשנת 2025 - מספר המועמדויות הגבוה ביותר באותה שנה - והייתה לזוכה הגדולה של הטקס, עם מספר הזכיות הרב ביותר, ובהן פרס הצגת השנה. ב-2023 קיבל תעודת הצטיינות מתיאטרון בית ליסין על ההפקות המלט והדה גאבלר. ב-2022 זכה ב"פרס מילוא" של תיאטרון הקאמרי על ההצגה **מותו של סוכן**. ב-2016 זכה בפרס "במאי השנה" בתחרות קיפוד הזהב על ההצגה **הבקבות** בתיאטרון תמונע. בין עבודותיו - בתיאטרון פרייבורג, גרמניה: אגדת חורף, פר גינט. בתיאטרון פולי, בייג'ין: **אשכבה**. בתיאטרון בית ליסין: **המלט**, **דהה גאבלר**, **אנטיגונה**, **קרנפים**. בתיאטרון הקאמרי: **מותו של סוכן**, **מעשייה מגונה**. בתיאטרון גשר: **השחף**, **הכלה וצייד הפרפרים**. בתיאטרון באר שבע: **הלוויה חורפית** בתיאטרון אלעד: **המשרתות**, ועוד.

תפאורה

רוני תורן

רוני תורן
Roni Toren

נולד בישראל. למד אמנות ותיאטרון בפריס. בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין הצגות התיאטרון שעיצב בישראל - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: **המלט**, **דהה גבלר**, **אנטיגונה**, **סיפור הפרברים**. בתיאטרון הקאמרי: **כימים אחדים**, **גורודיש**, **קזבלן**, **קברט**, **גטר**, **כנר על הגג**, **ינטל**, **ביבר הזנוכית** , **שיץ**, **קסטנר**, **הנשים האבודות** **מטרויה**. בתיאטרון הבימה: **אדיפוס תיאור מקרה**, **נמר חברבורות**, **מראה מעל הגשר**, **אבדו מכל המלך**, **הילד חולם**, **יהוא**, **חתונת הדמים**, **המלך מתיא הראשון**. בתיאטרון הקאמרי עם הבימה: **אישה בורחת מבשורה**, **הכיתה שלנו**, **החגיגה**, **אנטיגונה**. בתיאטרון באר שבע: **בית ברנרדה אלבה**, **היהודי זיס**, **אילוף הסוררת**. בתיאטרון החאן: **מידה כנגד מידה**, **האישה מן הים**, **שחף**. כמו כן עיצב לתיאטרון בחו"ל: **הסוחר מוונציה** (ווימאר) **אימא קוראג** (טוקיו), **מחלת נעורים** (קובנטרי), **אשכבה** (בייג'ין), **אגדת חורף ו-פר גינט** (פרייבורג). בין הפקות האופרה שעיצב: **לה בוהם**, **סיפורי הופמן**, **בוריס גודונוב**, **דון ג'ובאני**, **רומיאו ויוליה**, **אלצ'ינה** (האופרה הישראלית), **אנה בולנה** (בולוניה), **טנהויז** (מינכן), **סלמה** (שטוטגרט), **קללת פאוסט** (לונדון), **חליל הקסם** (סנטה-פה), **סיפורי הופמן** (אנטוורפן), **אותלו** (גנט), **נישואי פיגארו** (טאברוקן). זכה בפרס מרגלית לאמנות הבמה, במדליית כסף בקוואדרינלה של פרג, במדליית כסף בטורונטו, ובשנת 2009 בפרס לנדאו של מפעל הפיס. זכה בארבעה פרסי התיאטרון הישראלי ובפרס העיצוב לשנת 2019 של משרד התרבות. במקביל לעבודתו בתיאטרון ערך והגיש תכניות רדיו (גלי צה"ל- **ציפורי לילה**) וטלוויזיה (הטלוויזיה הלימודית - **סופרים מספרים**). פרסם ספר על עיצוב במה: **בקנה מידה 1:1**. לימד תקשורת חזותית, עיצוב ותיאטרון במוסדות הרואה שונים בין השאר כפרופסור חבר באוניברסיטת תל אביב ובסמינר הקיבוצים.

תלבושות

פולינה אדמוב

פולינא אָדאמוֹף
Polina Adamov

מעצבת תפאורה ותלבושות בארץ ובחו"ל. בין עבודותיה - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: **הר לא זז**, **הסודות**, **לילה אחד מרקוביץ'**, **שבעה**, **שיפוצים**, **המלט**, **המשתמט**, **דהה גאבלר**, **אנטיגונה**, **קרנפים**. בתיאטרון הקאמרי: זה הים הגדול, **פופר**, **איש קטר מה עכשיו?**, **אלקטרה**, **כבוד אבוד**, **ארוחת טעימות**, **מפיסטו**, **אותלו**, **מיזרי**, **הילד חולם**, **מותו של סוכן**. בתיאטרון הבימה: הנערה מהדואר, **אישה בורחת מבשורה**, **הכיתה שלנו** (בשיתוף ת. הקאמרי), **אדיפוס**, **נעצר בחצות**, **שלוש אחיות** (בשיתוף הקאמרי), 1984. בתיאטרון החאן: **מתקים לגודו**, **האדרת**, **משחק של אהבה ומזל**, **מולי סוויני**, **סדר עולמי חדש**, **הלילה השנים-עשר**, **שני קצרים וחחול**. בתיאטרון תמונע: **עיקר שכחתי**. בתיאטרון באר שבע: **איפיגניה**. בתיאטרון גשר: **בזעיר אנפין**, **מסעות אודיסאוס**, **פציעות קטנות**, **מי כמוני**, **הכלה וצייד הפרפרים**, **האוצר מתחת לגשר**, **רומיאו ויוליה**, **נשמות**. בצוותא: **מישהו מאחורי**, **המשתמט**. בסטודיו יורם לוינשטיין: **חלום ליל קיץ**. עיצבה תפאורות ותלבושות להפקות פרינג'. באופרה הישראלית: **רומיאו ויוליה**. לקבוצת המחול נועה דר: **עננוצה**. באיטליה (מילנו): **מי כמוני**. בגרמניה (פריבורג): **אגדת חורף**, **פאר גינט**. בסין (ביג'ין): **אשכבה**. ברוסיה (סנט פטרבורג): **עיקר שכחתי**, (מוסקבה):**טניה-טניה** , (Mastersakaya Fomenko) **החיים הם חלום** (Theatre (Vakhtangov, באוקראינה (קייב): **מרקיוזה דה סאד** (Teatr (Franko). זוכת פרס התיאטרון לתלבושות (2013) על ההצגה **משחק של אהבה**, זוכת פרס התיאטרון לתלבושות (2010) על ההצגה **הלילה השנים-עשר**. זוכת פרס קיפוד הזהב לתפאורה (2009) על ההצגה **אורפאוס במטרו**.

מוזיקה

יחזקאל רז

يَحْزَقِيل راز
Yehezkel Raz

תאורה

פליס רוס

فيليس روس
Felice Ross

עיצבה תאורה להצגות תיאטרון, אופרה, מחול ומיצגי אמנות בישראל, אירופה, ארה"ב, אנגליה, דרום קוריאא, יפן, ודרום אפריקה. בין עבודותיה הרבות, בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: **בין הצלצולים**, **מרד הימאים**, **חקירה חוזרת**, **מקווה**, **דהה גאבלר**, **קרנפים**. בתיאטרון הקאמרי: **לילה טוב אימא**, **הכלה וצייד הפרפרים**, **הכבש ה 16** , **פיגמליון**, **חפץ**, **קרום**, **עוץ לי גוץ לי**, **אנטיגונה**, **החגיגה**, **כנר על הגג**, **מותו של סוכן**. בתיאטרון חיפה: **פסיכוזה 4.48** (זוכת פרס התיאטרון). **רכוש נטוש**. בתיאטרון הבימה: **משרתם של שני אדונים**, **החיל האמיץ שוויק**, **קן הקוקייה**, **הביסאות**, **אנה קרנינה** (זוכת פרס התיאטרון לתאורה). בתיאטרון החאן: **מידה כנגד מידה**. בתיאטרון באר שבע: **המתחזה**, **רוחות**, **כטוב בעיניכם**, **היהודי זיס**, **איפיגניה באאוליס** (זוכת פרס התיאטרון 2012), **הורים איומים**. בין עבודותיה בחו"ל, תאורה לתיאטראות שונים בפולין: **קרום**, **מטוהרים**, **הדיבוק**, **ריצ'רד II**, **מלאכים באמריקה**. בגרמניה בברלין: **בג'ונגל הכנר**. בהמבורג: **ליליום**. בהולנד, אמסטרדם: **מאדם דה סאד**. ביוון: **הבכנאי**. בצרפת, פריז: **חשמלית ושמה תשוקה**, **פידרה**. פרסי עיצוב תאורה בפסטיבל עכו, ובפרסים בינלאומיים בפולין. חברת כבוד באיגוד מעצבי התאורה בספרד. בשנת 2018 קבלה תואר כבוד שהוענק לה על ידי סר פול מקרטני כחברה ב-Liverpool Institute of Performing Arts.

וידאו

נמרוד צין

نمرود صين

Nimrod Zin

למד קולנוע דיגיטלי ב-SAE institute בפריס. מעצב וידאו, במאי, צלם, יועץ ועורך בתיאטרון ובקולנוע. בין עבודותיו בתיאטרון - רננה רז וציפורלה: YouMake Remake. תיאטרון החאן: **ביבר הזכוכית**. פסטיבל ישראל (יוצר שותף): החולמים. תזמורת המהפכה: התרנגולים, לא דיברנו עוד. תיאטרון חיפה: של מי החיים האלה. האופרה הישראלית: **אלצ'ינה**, **חלום ליל קיץ**. תיאטרון באר שבע: **הבא אחריי**. תיאטרון בית לסיך ע"ש ברוך איבצ'ר: **על אהבה וחברות**, **האבא**. תיאטרון הקאמרי: **כבוד אבוד** (מועמד לפרס התיאטרון בקטגוריית עיצוב וידאו לשנת 2015), **רומיאו ויוליה**, **חולה אהבה משיכון ג'**. תיאטרון הבימה: 10 דקות מהבית, **הסיפור של נינה**, **מלאכת החיים**, LIKE HOME, **מלאכים בלבן**. תיאטרון האידישפיל: **בישראל ובחזרה**, **אדיפוס שמדיפוס**. מוזיאון ת"א: **תדגימי**. תיאטרון תמונע: **אובו**. תיאטרון נוצר: **אוריסטיאה**. תיאטרון נא לנעת: **עד שייקטף התפוח**. בלט פאנוב: **מבצע קומיקס**. פסטיבל עכו 2016: PAAM. פסטיבל תיאטרונטו בינלאומי 2015: **מקורקעת** (פרט ההצגה הטובה ביותר). הצגות רבות בתיאטראות ילדים: אורנה פורת, תיאטרון ארצי לנוער, תיאטרון מופע, תיאטרון הקבוץ ועוד.

נמרוד צין

נמרוד צין

נמרוד צין

נמרוד צין

איש סאונד העוסק בתחום קרוב ל-30 שנים. משמש כמעצב סאונד וטכנאי קול בכיר לאמנים רבים והפקות מגוונות. בהופעות חיות -עם שלמה ארצי, אתניקס, ישי לוי, סגיב כהן, עילי בוטנר, חיים משה, גיא ויהל, שוטי הנבואה, סאבלימינל והצל ועוד. לצד עבודתו בעולם הבמה מבצע גם הקלטות ומיקסים באולפן שברשותו. עיצוב סאונד למחוות לאומן בקאמרי. בין עבודותיו בתיאטרון - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: **אפס ביחסי אנוש**, **לעבור את הקיר**, **בלוז לחופש הגדול**, **אנטיגונה**, **קרנפים**, **סיפור הפרברים**. בקאמרי: **המפיקים**, **זוהר**, **ינטל**, **סיפור הפרברים**, **מצחיקונת**, **פשוט לאהוב**, **שורת המקהלה**, **שיגעון המוזיקה**, **זה אני**, **לילה בפריז**, **רינגו**, **החבדניקים**, **מחווה לאומן**. בתיאטרון חיפה: **ג'נטלי**. בהבימה: **השנה היפה בחיי**.

נמרוד צין

הדרכת טקסט

ענת זמש-ריגל

عنات زمش-ريچل

Anat Zamsh-Rigel

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

בוגרת בית צבי, בית הספר לאמנויות הבמה, 1998. בוגרת סמינר הקיבוצים - מסלול הוראת תיאטרון ובימוי. שיחקה בתיאטרון הבימה, בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר, באר-שבע, חיפה ועוד בהצגות רבות. ביימה, שיחקה וכתבה במופע לסביהונסט. ביימה, הפיקה, שיחקה וכתבה במופע **Les is more**. מלמדת ומדריכת טקסט בבתי ספר למשחק: תלמה ילין, בית צבי, סמינר הקיבוצים, אוניברסיטת ת"א, אימפרו ועוד. מלווה הפקות רבות בהדרכת טקסט - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: **המלט**, **הדה גאבלר**, **בלוז לחופש הגדול**, **סטמפניו**, **אנטיגונה**, **הכל אודות איב**, **מלכת היופי של ירושלים**, **קרנפים**, **סיפור הפרברים**, **חנאל ומנבית**. בתיאטרון הקאמרי: **טרטיף**, **מלאכים באמריקה**. בחאן: **פונדק הרוחות**. בתיאטרון מלינקי: **אותלו** ועוד.

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

ענת זמש-ריגל

לאה

לאורה ריבלין

ليؤورا ريقلين

Leora Rivlin

החלה את דרכה בתיאטרון בגיל 12 בהבימה, שם שיחקה את סימון מאשאר בחזיונות סימון מאשאר מאת ברטולד ברכט. למדה באקדמיה למוסיקה ולדרמה בלונדון L.M.D.A. עם עודד קוטלר הייתה בין מייסדי תיאטרון במת השחקנים ב-1965. עם חנה מרון וגדליה בסר הקימו את אנסמבל תיאטרון הרצליה ב-2001. משתתפת בקברט בקאמרי, השבועה של אירופה בתיאטרון הלאומי של פריז La Coline ובעיר זרה - אלבום ומופע להקה משירים שכתבה והלחין שאול בסר וקאברים ולשירים ידועים, הפקה מוסיקלית - ימי ויסלר. זוכת פרס רובינא, כינור דוד, פרס קלצ'קין, פרס פינקל, 3 פרסי שחקנית השנה בתיאטרון, 3 פרסי הטלוויזיה, פרס אופיר, פרס מפעל חיים של אמ"י. מההצגות בהן השתתפה: בתיאטרון הלאומי של פריז La Colline: ציפורים כולם, הגברת הראשונה, כולם היו בני, חפץ, נמר חברבורות, חשמלית ושמה תשוקה, מטאמורפוזה, לילה במאי, נפש יהודי, פלשתנאית, טרטיף, מולייר, ציפור מתוקה של נעורים, הבנאליות של האהבה. בהצגות נפש יהודי ופלשתנאית הופיעה בפסטיבלים באדינבורו, לונדון, ברלין, וושינגטון, שיקגו וניו-יורק. קרב של שחור וכלבים, העלמה והמות, מקבת, השיבה למדבר, סטריפטזי אחרון, שלוש אחיות, השחק, הציף והמערבי, תפוחים מן המדבר, אונור, הבנאליות של האהבה, מסיבת יומולדת, גן דובדבנים, כולם היו בני, מלאכת החיים, לילה טוב אימא, מותו של סוכן, מי שלא נולד מפסיד. בידישפיל - אין ישראל און צוריק - מחזה על המשורות קדיה מולדובסקי קדיש - עם התזמורת הפילהרמונית. בקולנוע: השמלה, התמהוני, טרנזיט, ההיא שחוזרת הביתה. בטלוויזיה: ליל העשרים, קוראים לי דנה ואני אלכוהוליסטית, האדונית והרוכל, קרובים קרובים, חצי הנשנה, המסע הארוך, השוטר הטוב, המנצח, שטוקהולם, שישה אפסים, ברלין בלוז. בגלל הלילה - גרסות כיסוי לפזמוניה של תרצה אתר. אותו הים - מופע מוסיקלי מתוך ספרו של עמוס עוז בהלחנת שאול בסר. אישה נוסעת - אלבום ומופע להקה משירים שכתבה - אוטוביוגרפיה הטוויה מחלומות, הלחין שאול בסר והפיק ימי ויסלר בלוויית 5 נגנים. תמרה, מחזה ראשון מפרי עטה הועלה בהבימה ב-2001. ובווונות טובות הוצג בתיאטרון הרצליה ב-2005.

נדרה

קרן צור

كيرين تسور

Keren Tzur

שחקנית במאית ומרצה לתיאטרון. בעלת תואר שני (MA) בהצטיינות בתיאטרון, אוניברסיטת חיפה. השתתפה בהצגות רבות ביניהן - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: אנדה, סינית אני מדברת אליך, אונור, קפה ערבה, אז בפראג, האגם המוזחב, רוחל'ה מתחתנת, אנטיגונה מלכת היופי של ירושלים. השתתפה בהצגות - אנטיגונה (ברכט), ברלין, חשמלית ושמה תשוקה, 4 דקות ו12 שניות, משחקים בחצר האחורית ועוד. בטלוויזיה: שומקום, PPS, לצבי יש בעיה ועוד. בקולנוע: עצמאות, קרייקי, מונטנה, התטאים ועוד. זוכת מקום ראשון ב"תיאטרונטו" (2015), על ההצגה מקורקעת. זוכת פרס שחקנית השנה על תפקידה בהצגה אנדה. זוכת פרס הבטחת השנה על תפקידה בהצגה מאדלן בתיאטרון חיפה.

דוד

מולי שולמן

مولي شولمان

Muli Shulman

שחקן, במאי ומתרגם, בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב, 2000. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: משחק החיים, לילה ברומא, קרנפים, אף מילה לאמא. בתיאטרון באר שבע: קומפני, סובניר, רומיאו ויוליה, פרק ב', הלוויה חורפית כלוב העליזים, רק אתמול נולדה, עפיונים, בין חברים, הבא אחריו, הדירה של רוזה, דרך השלום, קצר, איבה אהובתי (בשיתוף תיאטרון הבימה), הגברת הראשונה (בשיתוף תיאטרון הבימה). בתיאטרון חיפה: אנפרנד (בשיתוף תיאטרון הבימה). מהפקותיו כבמאי- תיאטרון באר שבע: האמת, ארוחה עם אדיט. תיאטרון תמונע: שמואל. מהפקותיו כמתרגם: קומדיה סקסית בליל קיץ, 4 דקות ו12- שניות, גיבור אמריקאי. בטלוויזיה: בלתי הפוך, הכל הולך, שבבילה גיבורים עפים, תראו מי שואל, שקשוקה, כראמל, מלכת היופי של ירושלים (עונה 3) ועוד. בקולנוע: חטאים, ג'סטה, קופה ראשית - הסרט.

אתנר

אבי אוריה

آفي أوري

Avi Oria

יוצא להקת חיל הים. בוגר ביה"ס למשחק R.A.D.A (Royal Academy of Dramatic Arts) בלונדון. בין תפקידיו בתיאטרון - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: מיס דייזי, מסעותי עם דודתי, אדיט לארוחה, מבזק חדשות, מראה מעל הנשר, בעל בריבוע, אמנות, איסטמיליה, חתולה על גג פח לוהט. בתיאטרון הבימה: מכולת, אנרכיסט מופקפק, הבית ברחוב שיינקין, המשפט, חלון בלהות, בגדי המלך. בתיאטרון באר שבע: השיעור והתמונה, מקהלת אי הסבנה, כותרת ראשית, ברוקלין בוי. בתיאטרון תמונע - השחק, בבימויו של עירא אבנרי. זכה בפרס התיאטרון הישראלי כשחקן בתפקיד משנה בשנים 2002, 2005 ו-2015. בין תפקידיו בטלוויזיה - שנים ואחזין, סיבת המוות - רצח, המקום, הגומני. בין תפקידיו בקולנוע - חסמבה, איהה מקום נפלא (תפקיד עליו היה מועמד לפרס אופיר), תחיה ותהיה. בין תפקידיו בדיבוב - הדרדסים, צעצוע של סיפור.

וואאחידה

ראמא נסראללה

راما نصرالله
Rama Nasrallah

בוגרת תכנית המצטיינים במשחק, החוג לאמנות התיאטרון, אוניברסיטת תל-אביב (תואר ראשון B.A ותואר שני M.F.A, 2023). בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: לילה ברומא. בתיאטרון אלח'יאל: זיכרונות צהובים. בתיאטרון קאן יא מא קאן: יום מחיינו. בתיאטרון האוניברסיטה: אנדות מערות וינה, השחורים, משיח, שלוש אחיות, אלקסיס. בטלוויזיה: סאדה. בקולנוע: לאן?

חסן אל-וואזן/אח בי"ח

מוראד חסן

مراد حسن
Morad Hassan

שחקן ומדריך שחקנים, בוגר לימודי תיאטרון במסלול משחק באוניברסיטת חיפה. השתתף בסדנאות משחק במדריך שחקנים עם קבוצת Kabawil הגרמנית בארץ ובעולם. היה שחקן אנסמבל בתיאטרון אל-מידאן בחיפה. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון אל-מידאן: הזמן המקביל, 1945. בתיאטרון תמונע: בושה: טוקבקים על תיאטרון, שחקן ויוצר (מועמד לקיפוד הזהב לפרס השחקן), שורה: מלאכת זיהוי החיים (זוכה בפרס שחקן משנה בקיפוד הזהב). בתיאטרון יפו: מחכים לגורו, הזמן הצהוב. בתיאטרון המשולש: הגדר (מועמד לקיפוד הזהב לפרס השחקן) בתיאטרון הקאמרי: גדר חיה, מתאבל ללא קץ, להעיר אריות.

עזר

זוהר מידן

زوهار ميدان
Zohar Meidan

שחקנית ויוצרת. בוגרת גודמן בית ספר למשחק בנגב, 2014. בין ההצגות בהן השתתפה - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: ברוכים הבאים לגיהנום, סטמפניו, הכל אודות איב, קרנפים. בתיאטרון באר שבע: טייבל והשד שלה, הרולד ומוד, חתונת הדמים, הלוויה חורפית, 4 דקות ו-12 שניות, ועוד. בתיאטרון הילדים והנוער באר שבע: מלכת השלג. בתיאטרון תמונע: הבקבות. פרינג': פוריה, לא מכניסה את זה הביתה, חמוצ, הבקבות ועוד. בטלוויזיה: עיקרון ההחלפה, מטוטטמת, השבאבניקים, בוגד. בקולנוע: היום שאחרי לכתי, עוד חמצן בבקשה. תפקידי דיבוב: אנקנטו, משפחת אדאמס, קסם של מפלצת ועוד.

איתן

טל גרושקה

طال چروشکا
Tal Grushka

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2023. בוגר תלמה ילין בהצטיינות. שירת כזמר ומעבד מוזיקלי בלהקת חיל החינוך והנוער. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: בלוז חופש הגדול, יומן חוף ברייטון, אמדאוס. בתיאטרון הבימה: מצדה 1942, גבעת חלפון אינה עונה. בתיאטרון ארצי: מרי לו, צלילי המוסיקה. בטלוויזיה: פלמ"ח, מקיף מילאנו, בהסתורה, לעוף על אנה, מטוטטמת, האחיות המוצלחות שלי, עוד משפחה וחצי, קופיקל, להוציא את הכלב, המבשפה מרחוב מלצ'ט, ועוד. בקולנוע: שש פעמים, פול ספיד, בחורים טובים, תנועה מגונה.

רופא/רב/מלצר/שדרן חדשות

בני אלדר

بيني إدار
Benny Eldar

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ירושלים, 2002. בין ההצגות בהן השתתף - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'ר: קרנפים, אמדאוס. בתיאטרון הקאמרי: הדה, מקבת, דולי סיטי. בתיאטרון הבימה: זמן אמת, חתול רחוב. בתיאטרון תמונע: שמואל, הכוזרי, השודדים, שני ילדים בתנור, מז'יניק, המלט מאשין, פרייט קולקשן, מרי סטיוארט, מקומות מופלאים, הנסיכה האמריקאית, בורות, השחף, כלבים, התיבה. בתיאטרון גשר: משלי לה-פונטיין. תיאטרון חיפה: הדוכסית של אמלפי. להקת המחול של ענבל פינטו ואבשלום פולק: אויסטר, דגי זהב. בפסטיבל עכו: קידמה, קומדיית החמורים, כלום. בטלוויזיה: בתולות 3, פצועים בראש 2, אטלנטיקה, The Promise1, המקום, פרשת השבוע, החצר, הייתה לי ילדות מאושרת.

ידידי תיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י

אכסדרה ע"ש לייזיקה, עמי וטדי שגיא

FRIENDS OF BEIT LESSIN THEATRE IN HONOR OF BARUCH IVCHER

מייסדים 12,000 ₪ ומעלה			
יו"ר אגודת ידידי התיאטרון	אלכסנדר חנה יעקב	נחמד דפנה ואמיר	אקריש לשם
מנהלת אגודת ידידי התיאטרון יפה ענתבי	אקריש רבקה יעקב	סגל נטע	דרנגר ורד ואברי
רכזת אגודת ידידי התיאטרון יפית תורג'מן	בצלאל אורית וחזי	פדרמן ליאורה ומיכאל	וולס עידן - דלק
מייסדת אגודת הידידים ג'ני ברנדס ז"ל	חזות ורדה ובעז	צלמאיר מיכל ומיכאל	כדר ד"ר אברהם
	רחובות פארה ועפר	רכבי מיכל יובל	לנדסמן יוסי ואלפסי גלית
	חכים דורית וקרמר שלמה	שגיא לזיקה ועמי	נחמד דפנה ואמיר
	לבנת סוניה וצביקה	תרומה 1 בעילום שם	סגול טובה וסמי

ידידים

אבידן-בריר ברוריה וד"ר אברהם בריר	ברעם מיכל וגיא	וולטש טלי ועמוס	ליבר אתי ודויד	ליבר אתי ודויד	רחב הילה ורני
אבן-עזרא יעקב	ברקת ד"ר מרים ושייקה	ורבין עברי ונחמיאס איילת	לנדאו ליאורה ואלי ז"ל	לנדאו ליאורה ואלי ז"ל	חוגבין קובי וגיר נעמי
אור תאודור	ברקת קרן ועירא	זהבי מיכל	לנדאו צפי ויגאל	לנדאו צפי ויגאל	רוה תמי ויהודה
אילני ורד ידני	גיגיר שרה ומיכאל	זרניצקי יוסף	לנדסמן יוסי ואלפסי גלית	לנדסמן יוסי ואלפסי גלית	רוטליי גלי ויאיר
אלאוף שרה	גלרט אלון וריקי	טולידאנו נירה	לרר רות ומשה	לרר רות ומשה	רוטשטיין רותי וחזב
אלדן אסתר	גמזו יעל וגיא	טייק ד"ר יהודית והנרי	מאור גליה	מאור גליה	רו אסתר ואבנר
אלמגור שושי ועמיר	גרבינסקי דינה ישראל	טייק עירונו	מאירוביץ' אילנה	מאירוביץ' אילנה	ריכטר ד"ר יהודית וד"ר קובי
אלמוג ד"ר יעל (זכאי)	גרבינסקי דינה ישראל	טיטונו נעמי ושלמה	מלצר דורית וארז	מלצר דורית וארז	רקנאטי יובל יודי
אמיר דנה שרון	גרבינס ורד ואילן	טמיר ענת	מנור נורית ויואב	מנור נורית ויואב	שבירו רונית
אנבל ענת ואודי	חזות אבי	טפר קארן וגיל	מנור רות ויצחק	מנור רות ויצחק	שוחת תמר ויורם
אסף רות ואברהם	חזי שירה וישי	יוסף איריס	נוטבאום יהודית ורמי	נוטבאום יהודית ורמי	שחר ריקי
אפרתי אורית ודוד	חזינו מיטל	יפה ויצמן מיכל ודב יפה	נחמיאס שירה ויואב	נחמיאס שירה ויואב	שטיר ישראלה
אראל אסנת ועמי	דנקנר אורלי ונחמי	יפ עליזה ופרופ' אריאל	נמרודי רחית ועפר	נמרודי רחית ועפר	אודי ותמר שני - שינוטר
אריסון דורין ודויד	דרנגו ורד ואברי	כהן מירב	סאמט ורדה וחיים	סאמט ורדה וחיים	שיף דב ואנה
באריבונים נטלי וצביקה	הלפרן אווה ודורון	כץ מירי ואופיר	סגול טובה וסמי	סגול טובה וסמי	שמגר רובינשטיין מיכל
בלדב לימור	הלפרן דנה וחמיר	כצמן שלי וחיים	סגול לינה ויצחק	סגול לינה ויצחק	יהודית בולקיאיר מנהלת מח' תלבושות, אביזרניות ופאגניות: אורנה דויטש מלבישות, פיקנולשטיין fcd)
בן יוסף סיגל ועודד	המבורגר אילנה ויאיר	כרמל צפי	סגל מרשה ומיכאל	סגל מרשה ומיכאל	דניס אוסנסקי, רז בליצבלאו, יוטייל בזקו, יוסי דולב, שקד וולפין, גילי יוסף, עופר נווה, אורן פרי, שרון ראובן אביזרים:
בר שלמה	המבורגר חנה וגדעון	להב דורית והלל	סוארי עדיה ופרופ' יצחק	סוארי עדיה ופרופ' יצחק	נעלי חתוכה , דנה כהן, ענבל מאיר, לידיה סמנקובסקי, אסיה נלן, אולנה פרגמן, מרינה צ'ורילוב, אולנה קומינה, קלייר רודריג-חסיד , ליאורה רון, נועה רחל רון, חני רוזנצויג, אירנה שפיצר, אב הבית וממונה בטיחות: יצחק סלחגי הכהן
ברון גבי	הראל אורה וד"ר אביקם	לוי חוה וגולדברג ארמנד	סיטון נורית וישה	סיטון נורית וישה	מנהל אחזקה: דורון פרלמוטר
ברגר שמואל ושרה אילין	הרטמן אסתי ואלקס ז"ל	לוסטרינק אורנה ואורון	סלונים תמי ואורי	סלונים תמי ואורי	
ברזניאק ד"ר נפתלי וקראוס אנט	הרציאט ד"ר לורט	לוקץ' יסמין	סלע יהודית ואביאם	סלע יהודית ואביאם	
ברנשטיין נתן	וולדמן איל	ליאון מלכה ואמנון	סלע שרה ופרופ' מיכאל ז"ל	סלע שרה ופרופ' מיכאל ז"ל	

חברי ההנהלה

הציבורית

דר דב תמרי - יו"ר

פרופ' ניב אחיטוב

עו"ד ליאור שפירא

ליאורה עופר

רמי בן-גל

עו"ד גיל בר-טל

עו"ד צפנת דרורי

מיכל ליננברג

עו"ד זינב מנסור

אריאל קפון

עו"ד יחיאל שמיר

מנהלת כללית ואמנותית ציפי פינס

דרמטורג התיאטרון אבישי מילשטיין/דוראל זילברמן
במאי הבית יאיר שרמן

סמנכ"לית תפעול

אדווה טמקין

מנהל משאבי אנוש

יוסי זיידוביץ

מנהלת שיווק ומכירות

עירית סוחוניצקי

מנהל מכירות חוץ

ארג חיימוביץ

מנהלה

דבורת ויחסי ציבור: **זיוה סידון** מנהלת פרסום: **אפרת לאור** מנהלת לשכת מנכל: **יפה רטי טייב** רכזת תקשורת ומחשוב:

יהודית רוקבן, מכירות: **יעל ארמוס**, שרון הר יופי מחלקה חינוכית: **אורטל מרציאנו** רכזת מנויים ושירות לקוחות: **אבישג**

מור מנויים ופניות הציבור: **דורית מוסבי** רכזת שיווק טלפוני: **בתיה גמליאל** נציגי שיווק טלפוני: **ליילאן אטיאס**, **נאורה בר-ניר**, **עמליה ברש**, **סימה זוארץ**, **יפית טרייסמן**, **מרים כספי**, **בלה לוי**, **גאולה לוש**, **צפי לסינגר** מנהל מחלקת סדרנים: **דור**

שחם נציגי שרות לקוחות: **יקי ברכה**, **שרה גלעם**, **אבי דנגור**, **נטע מזור**, **ליאור מנטש**, **מיכי מיור**, **יהודית שפירא** מרכזת תפעול המחלקה הטכנית ומשאבי אנוש: **נגה חליף** מנהלת חשבונות ראשית: **מרב כהן** חשבת שכר: **לורה מולדצ'צקי** מח'

הנהלת חשבונות: **טלי חובב**, **זוהר פורמן** מרכזיה: **דבורה אהרון**

הפקה

מנהל הצגה ראשי: **אלן פיטלוק** מנהלי הצגות: **אורנה דויטש**, **נעה חמל**, **רולי קואל**, **נועם פלג**, **ארג שפר**, **חן תמיר**

צוות טכני

מנהל ייצור: **אבישי עשור** מנהל טכני: **דני לזין/אייל חזן** מנהלי במה: **יוסי לוגסי**, **ניקי לוי**, **אלברטו בנדר**, **אלכס גולדברג**, **דניאל לזין**, **סטניסלב סוונטקין**, **מטיאס סטויליאר**, **דוד פיילר אמזרי**, **גיא קריספיל**, **נחום רז** עובדי במה: **ארנסט אוסטייב**,

יוני בן שלמה, **דניאל גאור**, **יהודה גרוס**, **שלומי נתנאל**, **אלעד פז**, **ברק פילקמר**, **אנטון קוציר**, **מעין רוגל** מנהל מח' תאורה: **דולב ציגל** תאורנים: **אפי אוגד**, **אלכס בנסמן**, **שי דלרייה**, **שמואל הס**, **ראובן וולנר**, **אנדרי יודשקין**, **גידי כהן**, **יעיש ליאלמייב**, **פרננדו מחאיקר**, **אייל דרור** עובדיה: **קוסטה רייבסקי**, **דרור שאשא** מנהל מח' סאונד: **יורי שכנוביץ** סאונד:

דניס אוסנסקי, **רז בליצבלאו**, **יוטייל בזקו**, **יוסי דולב**, **שקד וולפין**, **גילי יוסף**, **עופר נווה**, **אורן פרי**, **שרון ראובן** אביזרים: **יהודית בולקיאיר** מנהלת מח' תלבושות: **מיכל אלזוי** אחראית מלבישות, אביזרניות ופאגניות: **אורנה דויטש** מלבישות,

רקוויזיטיות, פאגניות: **ג'ני אדלרבאום**, **אוסי אשכנזי**, **סלי בטשקוף**, **אלה בקר**, **מאיה גיא**, **ולריה גלזומן**, **אירה זקורסקי**, **נעלי חתוכה**, דנה כהן, ענבל מאיר, לידיה סמנקובסקי, אסיה נלן, אולנה פרגמן, מרינה צ'ורילוב, אולנה קומינה, **קלייר רודריג-חסיד**, ליאורה רון, נועה רחל רון, חני רוזנצויג, אירנה שפיצר, אב הבית וממונה בטיחות: **יצחק סלחגי הכהן**

מנהל אחזקה: **דורון פרלמוטר**

					
יגון משפטי: עו"ד אסף ברנזון, עו"ד יניב בריטשטיין					
					

להצגה זו

מנהלת הצגה: אורנה דויטש

מנהל במה: בטו בנדר, ניקי לוי, סטס סביטקין

תאורה: אפי אוגד, שמוליק הס, אנדרי יודשקין

צוגים: שי דלריה, ראובן וולנר

סאונד: דניס אוסנקין, רז בליצבלאו, יוסי דולב

עובדי במה: אלעד פז, אורן רזון, מעיין רוגל

מלבישה: אירנה גלזומן, ענבל מאיר

אביזרים: אסיה נלן

פאות: מרינה צ'ורילוב

עיצוב תוכניה: אפרת אופק

צלמי פורטרטים: אסף אברהם, מגדה היוקל,

יריב ווינברג, ישעיה פיינברג, Simon Gosselin

צלמי וידאו: דניאל קמינסקי, יונתן שחוח

שחקני התיאטרון לעונת 2026-27 (לפי סדר א'-ב')

יונה אליאן-קשת	שכנאי דאלי	ניסו כאביה	עדי צמח
אור אבוטבול	רומי דובדבני	לינוי כהן	גוני קדם
אבירם אביטן	סלון דיידובסקי	לירון כהן	עדי קורן
יעל אברם	עודד דנגור	ליאור כהן לזין	ליהי קורנובסקי
דורון אורן	טל דנינו	רביב כנר	מאיה קורץ
אבי אוריה	חברט הנג	מאיה לבני	אבי קושניר
מגי אורזר	ארטון הרינג	אוראל לוי	רותם קינן
עומרי אילן	דור הררי	יניב לוי	יובל קלו
איתמר אלכז	נועה וטנר	מיכאלה לשם	משי קלינשטיין
בני אלדר	אופיר וייל	טל לוי קצנשטיין	נועם קלינשטיין
נופר אליהו	רועי ויינברג	הראל ליסמן	שקד קנביץ'
מייק אלישקוב	עמית ויינר	חי מאור	דה קנטרוביץ'
דור אלמקייס	שרה יוט-אלעד	אורה מאירסון	יתן קריפס
שירה אלתרמן	יעל וקשטיין	לורין מוסרי	ניר קרני
הגר אנגל	בן זבלדובסקי	קרן מור-מישורי	מאי קשת
נועה אנגל	אלינור זון	עמית מוריס	קובי פריג
רוי אקרמן	תום זידנר	גל מחזירי	יעלי רוזנבליט
אפרת ארנון	אשל זימברג	אורי זמחרז	אורנה רוטברג
ליאור אשכנזי	תום חגי	עומרי מלל	חן רוטמן
אמג'ד באדר	דקל חייק	זוהר מידן	לאורה ריבלין
כרמל בין	ראמז נטראללה	רות רסיוק	רוי רסיוק
נעה בירון	גיל טולדנו	דורין סידמן	יניב שביט
דינה בליי	יורם טופלובסקי	אברהם סלקטר	מלי שולמן
תומר בן רובי	עומר טישאאר	לאג סברא	נדב שחם
יהב בראונשטיין	נועם טל	טל סלומון	רון שחר
מתן ברדה	אשרית סרוסי	יעל שטולמן	יעל שטולמן
לימור גולדשטיין	מאיה יהוד	תמר עמית יוסף	מיקה שיבק
עדי גילת	רותם יהודה	סוזנה פפיאן	דאלי שכנאי
תום גירון	ענבר יוחנטף	סתיו צוברי	ניר שלו לוגסי
טל גרושקה	אסף גינש	קרן צור	ערן שראל
דניאל גל	רוית יעקב	ארג צמח	מעין תורג'מן

צילומים: דניאל קמינסקי, מיכל חליבין

צילומי וידאו: דניאל קמינסקי, יונתן שוח

עיצוב ועריכת וידאו: נמרוד צין

